

De Loatemsche Kleppe

Editie HERFST/WINTER 2002

Herfsteditie 2002

7de Jaargang—N° 34

PANIEK BAI NONKEL BOB?

Jadadde, of datta nen taktieschen zet es of nie, moar nonkel Bob riep om vervanginge van drei van zain flinkste oustrij'ers!

Da ons Leedie Diejane op Proxifredse zain totte niemer kost kiiken oak al lange gezien. Greeta Versiele oa da uuk moeilijk, moar an Noelle zijn doeninge un koste da nie zien, ee was oltijd an 't rusten. Afain, 'k vindet spijtig dan die piejoniers ulder schuppe afkuisen, want 'k moe ierlijk zei'n kwamper nogal goe mee overien. Leedie Di en Noelle kosten nui wel makkelijk mee pensjoen goan, uuk al woaren da volksfiguren geworden in 't durp. Moar da ons Greeta 't afstapt, nui dan eur gasten

den nest uitvlie'n, da verstoa 'k langs gien kanten. Da vroumens es dedjuu jonger dantekikke! Ezuu jonk en gien ambiesse niemer en, da es nui tog niemer normal. 'k Weete da't Ossee-emwee eur veurkeure oa, moar ezuu gielteganst verdwijnen uit de polletieke wereld, da un oak nui nie durven peizen.

Allee, 't was nui ne kier un 'perfekte' partije: 4 mannen en 4 vrou'en. Moesten Mieke Veugels en Veera Duwa da weten ze zoe'n Nonkel Bob n'en uitbrander geven, want we krij'n drei venten in de ploatse: Steven de Skoet, Gietse van de Plastiekduuze en Rigo van de Fiesten. 'k Zal nui mijnen bril moeten opzetten om nog dieper in

Katse Stampaert eur uugen te kunnen kijken. 'k Ben d'er eigenlijk ezuu un beetse van gepasjoneerd: zoe ze zai nui eigenlijk ezuu koele zijn of da ze probeert te tuu'n? Op den duur zoe'k nog peizen da'k zot ben van de leeding leedie van d'opposiesse. 't Es verzeekers t'ou zot da boven komt in mai, moar ja, 't kan overals ne kier krieblen, un est nie waar? Sjanse damme uuk nog ons kosteresse en veur ne kier noar te kijken. 't Es ne nie veur te zieveren, moar veur ons Magda e'k veel respekt. Ien ding es spijtig: ze mag nie zuveele zei'n van eur boazen. 't Es tons ezuu van magda of magda nie en veur mai zoe da gerust meu'en...

EDITORIAAL

We gaan deze maal de tweektalige toer op met een ietwat 'diepere' satire. Sommige lezers vonden dat onze periodiek een beetje te volks was en trokken een lijn naar het beruchte 'gazetje' van onze goeie vriend Jan Dhaese.

Het moest voor een edel dorp als het onze toch een beetje hoogstaander en cultureel onderbouwd worden.

Persoonlijk had ik daar geen nood aan, maar als de lezer dat vraagt... Ik hoor de échte Latem- en Deurlenaars al sakkeren omdat 'dat Frans' er bij betrokken wordt, maar ik vind dat dit moet kunnen gezien een groot deel van onze bevolking franstalig blijkt te zijn en dat de meesten onder ons toch ook eens een 'mondje' Frans durven praten. Gaat het echt niet, neem dan eens een woordenboek bij de hand. Het loont toch wel de moeite!

Voor niks gaat de zon op...en toch...

deze roddelkrant is

GRATIS

aangeboden door NV DRUKKERIJ DE MUYTER—DEINZE

EEN EZEL DIE VEEL BOEKEN DRAAGT

IS DAAROM NOG NIET GELEERD

Le club d'amis du Golf de Laethem St Martin

D'en dokter zegt nui al joaren tegen mai, <Berke, ge moet mier bewee'n. Ge moet sporten. 'k Oa nui mijn gedacht gesteld op golf spelen, mee in 't achteruift 'oe kleiner de ballen, hoe gruuter de prestieze'. Vroeger wasek nogal ne goeien foetballiest en loaters kostek redelijk op nen teeniesbal sloan, moar mee te vallen op die moderne pleins van den TCLD mocht un kruis makken over main ambiessies om in dienen simpatieken club te blijven.

Afijn, glijk dak joaren stokken gedree'n ei op de golf, ging ek ezuu in 't geniep, via d'en hof van Pieters, un balleke sloan op de golf. Op nen kier wordek angepakt deur ezuu nuin gleeshiere mee nen fransklinkende namme en mostek da niemer doen. Sjanse veur mij da'k op vakanse iemand van de direkte van nen Limburgsen golversclub liere kennen en da'k ginter moste goan oefenen zuveele da'k wille, zonder ienen frang (den euro un bestond nog nie) te betoalen. 'k Koste doar spelen op den openboaren golf en mee dienen directeur kostek zelfs 18 putten doen mee ezuu un elektieken kerreke. Sjarmante mensen, die Limburgers...

Drei joar gelee'n schrijvek ne iesten brief noar onzen ploatselijken golfclub om te vrea'n of da'k als ex-stokkendroager nie goekuup kost lid worden van den kaddieclub en in ei'n gemiente un balleke sloan. Achter drij brieven en twee iemeels un ek nog gien antwoord gekree'n! Die 'hieren' zijn zelfs te lomp om mai te antwoorden!

'k Ei Meetse Coene ingeschakkeld, Grassien Verschuere, Kries Hovelinck tot Chibootse... Den bok zijn kl... Die hieren zain verzekers te schuune om nen geweunen volksmens glijk te kikke un antwoord te geven. Tussen pot en pinte urek ezuu van d'ouwe kadees zei'n dat da nie kan omda'k als 'handgekapt' (mee respect bedoeld langst mijnen kant) nie in stoat zoe zijn om de kasse van de hieren te trekken bij konkoers en da'k ezuu gien lid kan worden van d'ouwe kadees van "les buttes blanches", de Latem Golf Club

van in mijnen jongen tijd. Let op, da es nui veur den tuug gezegd, want van 't bestuur van de golf un weetik nog gien ballen!

't Es un echte schande! IK ei van 1957 tot 1966 de kasse (en soms twieje) gedree'n van al die sjieke hieren en madams om vijf tot tffiftig frank drinkgeld te verdienen en die omuuggevallen inwijklingen vinden danze te schuune zijn om op mijn korrespondense te antwoorden. Loatem, de schuunste gemiente van Vloandren, zendt zijn nieuwe 'zeuns' uit! In den tijd van voader en moeder Swaelens-Van Wonterghem was de boerzwazie hiel anders. Als kadee wierde geeren gezien en moste, oas

"Crème de Laethem", ge meug mij zelfst niemer antwoorden! 'k Zal zelve mijnen diesel en grienfie betollen en als ECHTE Loatemneere goan golven in Hasselt, Damme, Ieper of Killstatt. Doar bennek tenminste welkom en worde'k als mens behandeld zonder da de dikte van mijnen portemonnee of mijnen nekke wordt gemeten. Gulder èt messchien de poen en de zeste, moar als mens krijgde van mij un dikke nul. Moar allee, sans rancune. Je vous dis salut mes amis... moar 'k oa toch gepeist dadde wa beleefder en mier 'gentlemen' woart! Et en plus, ge moet ne kier kijken bai de spelende kadees, wie datter uut stokken gedreen ee...

MELROSE IN « BELLE ROOS PLACE »

't Stormebos lijkt nu toch veroordeeld. Het College is met de bouwpromotor tot een vergelijk gekomen voor het bouwen van 15 « kleuterwoningen » of waren het nu « klusterwoningen », 'k wil er van af, want zo « geleerd » ben ik nu ook weer niet. Een simpel kroniekschrijverke met Lowie Pol Boon als idool geraakt op de duur niet meer wijs uit al die geleerde termen uit het 'dagelijks leven'..

Met 12 procent bebouwde oppervlakte op 23.000 vierkante meter komen de Deurle-naars er toch nog goed uit, want vergeet niet dat de bouwheer er 22 woningen mocht neerpotten van de overheid.

ge zuu al un joar of twolve woart, meespelen van op den deepar dreije. Oas ge die blazeetses van 'The Royal Latem Golfclub' vergelijkt mee de Limburgers, Westvlammingen en d'Hollanders, zijn't in mijn ugen hiel kleine mannekes mee een misploatst eelieteer karakter. Un plekke op't bla-zoen van ons gemiente! Oas't an mai ligt mag ilder golfplein op nen dag omgetuoverd wordt tot een volks reekree-oassepark, want ze zijn 't nie weerd om ezuu un natuurgebied te meugen gebruiken veur ilder eksklusief klubke.

Geen processen meer, zei Proxifredse en ziezo, Deurle heeft zijn « Belle Roos Place ». Of er nu ook een centraal zwembad komt en leuke « poezen », hangt af van de kapitaalkracht van de toekomstige kopers.

Het nieuwe woongebied is zelfs niet weggelegd voor nen dikke portemonnee! Er zullen heel wat Eurootjes uit de schoendozen, spaarsokken of van buitenlandse rekeningen moeten geloosd worden om zo'n optrekje te bemachtigen. Ik vraag mij af of Latem en Deurle nu toch echt geen bastions zijn waar het kapitaal overheerst en de gemeente « meebestuur »... Pas op, ik verwijt de bestuurders niets, maar mijn vader— een gewoon ambtenaarke— heeft dat heel zijn leven beweerd en ik begin er stilaan van overtuigd te zijn, dat « de leiders » eerder 'ten rade' zullen gaan bij de begoede burgerij om advies in te winnen, dan bij een doodgewone, « normaalverloonde » burger. Dat is blijkbaar zo bij gemeenten, parastatalen en eender welke instelling die zich voorneemt in te staan voor het « welzijn » van de brave burger, mijn zoon... Ga in vrede, beminde gelovigen en de absolutie van pastoor Luc...

LA PAROLE A REGIS, LE COIN DU POETE

Chers Lecteurs et jolies lectrices, personne n'ignore les merveilleuses chansons du grand GEORGES BRASSENS. Mais ce que d'aucuns de nous ne savent, c'est que de certains de ses textes existent plusieurs versions.

Un hasard heureux m'a permis de mettre la main sur une de ces versions de « La Ballade des Gens qui sont nés quelque part », une version, la première que Georges écrivit lors de son séjour dans une auberge de Latem.

C'est de tout cœur que je vous l'offre. La voici:

LA BALLADE DES GENS QUI SONT NÉS QUELQUE PART

*C'est vrai qu'ils sont plaisants, ces deux petits villages,
Ces villas, ces châteaux, ces routes encombrées,
Avec leurs lupanars, leurs églises, leurs herbages,
Ils n'ont qu'un point faible et c'est d'être habités,
Et c'est d'être habités par des gens qui regardent
Le reste avec mépris à bord de leur Jaguar,
La race des patriciens, des gens de l'arrière-garde,
Les imbéciles heureux qui sont nés quelque part. (bis)*

*Maudit soient tous ces cons et leur effronterie,
Empalés une fois pour toutes sur leur clocher,
Qui vous montrent leurs bars, leurs musées, leur mairie,
Vous font voir du pays local jusqu'à gerber,
Qu'ils sortent de Bruxelles, de Gand ou bien d'Anvers,
Ou du diable vauvert ou bien de Zanzibar,
Ou même de mon cul, ils s'en flattent avec verve,
Les imbéciles heureux qui sont nés quelque part. (bis)*

*Le savon dans lequel d'affreuses vieilles biches
Lavent leurs corps dodus, on trouve pas plus fin.
Quant aux mots qu'ils emploient pour garder ces potiches,
Les soupirs des barbons, c'est du souffle divin.
Et petit à petit les voilà qui se montent
Le cou jusqu'à penser que le crottin fait par
Leurs canassons bardés rend jaloux tout le monde,
Les imbéciles heureux qui sont nés quelque part. (bis)*

*Mon Dieu, qu'il ferait bon sur cette terre bonne
Si l'on y rencontrait encore ces incongrus,
Cette race importune qui guère plus n'y foisonne,
La race des gens du terroir, des gens du cru.
Que la vie serait douce en toutes circonstances,
Si vous n'aviez tirés du néant ces connards,
Preuve peut-être bien, d'une grande inadvertance,
Les imbéciles heureux qui sont nés quelque part. (bis)*

Note— Je tiens à signaler, pour les pimbêches prudes et autres âmes délicates, que BRASSENS étant Français, le mot 'bar' qu'il emploie au vers 11, signifie 'café' et non ce que l'on entend sous le terme de chez nous: un lieu de perdición qui fait horreur à la majorité de certains concitoyens et concitoyennes.

Je vous embrasse tous et à la prochaine,

Votre **Régis**

ALS WE MAAR WELZIJN...

De zomer heeft de plaatselijke politieke coryfeeën in ons aller fraaie Leiedorpen blijkbaar geen kwaad gedaan. Ze hebben duidelijk tijd gehad om eens de batterijen op te laden en zich te bezinnen over de toekomstige relaties binnen en buiten de gemeenteraad.

Uw dienaar hoorde in de wandelgangen dat een welbepaald nieuw verkozen Welzijn-gemeenteraadslid die goed geld verdient in de productie van plastics om moeder-de-huisvrouw het leven een stuk aangenamer te maken, zijn wettelijke beëdiging niet heeft afgewacht om zijn nog binnen te rijven nieuwe inkomsten al goed over de balk te gooien en op café iedereen te trakteren die maar dicht genoeg in zijn buurt kwam. Het moet voor de brave man dan ook een opluchting geweest zijn dat de monumenten van de partij – op ons aller volksvriend de vroegere burgemeester na – de eer aan zichzelf hebben gehouden en zijn vertrokken voor ze compleet in stilte op de oppositiebanken wegwijnden.

Gietje Allemansvriend, zoals ik hem onlangs door een vaste tooghanger hoorde betitelen, heeft zich dan ook lang genoeg op zijn nieuwe taak voorbereid. Dat viel er trouwens aan te horen in zijn eerste redevoering waar veel zondagspastoors nog een lesje kunnen van leren. De burgemeester had hem zowaar bijna de absolutie gegeven na al die moeite om zich te verantwoorden en om de constante verleidingstrucs te weerstaan van de zwarte duivelin aan de blauwe raadstafel tegenover hem

Gietje was trouwens niet de enige die meteen goede punten scoorde. Ook zijn vriend Rigo Van De Voorde en Steven Van den Heede – het nieuwe piepkuiken van de wetgevende vergadering – lieten meteen merken dat ze als nieuwelingen geen genoeg nemen met een verdere rol als bloempot. Samen met de bevallige voorzitter van de Latemse kerkfabriek lijken ze fractieleider Rik Van den Abeele te willen bijstaan in zijn strijd tegen de slaap en de spinnenwebben op de oppositiebanken. En Rikske leek wat blij met al die steun. Zelfs nonkel Bob, zoals mijn vriend Berken hem steevast noemt, wekte de indruk zijn solozang wat te willen afzwakken en mee te zingen in een meerstemmig Welzijn-koor de komende jaren.

En burgemeester Vanmassenhove en zijn blauwroodoranje kompanen in de meerderheid blijken de nieuwe ontwikkelingen eigenlijk best aangenaam te vinden. Hij was zichtbaar milder voor zijn voorganger en leek ook minder snel op zijn tenen getrapt. Zelfs het Welzijnvoorstel om hun afscheidsnemende boegbeelden voor hun jarenlange werk met een ambt van erescheppen te belonen werd zonder morren aanvaard. Stille krachten achter de schermen hebben de hypercorrecte liberale fractieleider wellicht overtuigd zijn goede hart te laten winnen van zijn slecht karakter. Gevolg was dat het talrijk opgekomen publiek eindelijk nog eens een vergadering meemaakte waarin op niveau gedebatteerd werd zonder dat iemands neus of de rest van zijn aangezicht het moest ontgelden. En waarin men haast voor alles op dezelfde lijn zat.

Wij kunnen er allemaal maar wel bij varen. Of is het dan toch een fabeltje dat wij hen eigenlijk hebben verkozen voor ons welzijn? Laat ons hopen van niet. **- Leo Leieridders**

